

Secció I. Disposicions generals

AJUNTAMENT DE SANT ANTONI DE PORTMANY

3046

Aprovació definitiva de la modificació de l'Ordenança municipal reguladora de la remor i les vibracions del municipi de Sant Antoni de Portmany

Aprovació definitiva de la modificació de l'Ordenança municipal reguladora de la remor i les vibracions del municipi de Sant Antoni de Portmany

El Ple de l'Ajuntament de Sant Antoni de Portmany, en la sessió ordinària celebrada el 28 de febrer de 2018 va acordar aprovar expressament amb caràcter definitiu la redacció final del text de la modificació de l'Ordenança municipal reguladora de la remor i les vibracions del municipi de Sant Antoni de Portmany, una vegada resoltes les reclamacions presentades i incorporades les modificacions derivades de les reclamacions estimades. La qual cosa es fa pública per a general coneixement, en compliment del que disposa l'article 70.2 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local.

«MODIFICACIÓ D'ORDENANÇA MUNICIPAL REGULADORA

La comunitat mèdica internacional reconeix que la remor és un dels elements pertorbadors que més negativament afecta la qualitat de vida de les persones, alterant-ne la salut i el benestar. La conscienciació social i dels governs sobre els perjudicis d'aquest tipus de contaminació va fer que la Unió Europea aprovés la Directiva 2002/49/CE, de 25 de juny, amb l'objectiu d'establir un marc comú destinat a evitar, prevenir i reduir, amb caràcter prioritari els efectes nocius de l'exposició de la població a la remor ambiental.

L'art. 45 de la Constitució Espanyola de 1978 estableix el dret de tots els ciutadans a gaudir d'un medi ambient adequat per al desenvolupament de la persona, així com el deure de conservar-lo i l'obligació dels poders públics de vetllar per l'ús racional dels recursos naturals a fi de protegir i millorar la qualitat de vida i defensar i restaurar el medi ambient, i estableix que els qui violin aquesta disposició han de ser sancionats en la forma que la llei fixi penalment o administrativa, sens perjudici de l'obligació de reparar el dany causat. Així mateix, consagra constitucionalment el dret a la intimitat personal i familiar, que es pot preservar, entre d'altres, mitjançant una adequada regulació de la incidència acústica.

La legislació bàsica de l'Estat en matèria de remor està constituïda per la Llei 37/2003, de 17 de novembre, del soroll, que ha estat desenvolupada reglamentàriament pel RD 1513/2005, de 16 de desembre, d'avaluació i gestió del soroll mediambiental, i pel RD 1367/2007, de 19 d'octubre, pel que fa a zonificació acústica, objectius de qualitat i emissions acústiques. Aquest desenvolupament normatiu ha fet necessària, des d'un punt de vista tècnic, la incorporació d'aquestes noves normes a l'ordenament municipal. S'hi ha introduït conceptes precisos pel que fa a la fixació d'objectius de qualitat acústica per a cada tipus d'àrea acústica i també per a l'interior de les edificacions, límits d'emissió i immissió, i s'han fixat els mètodes i els procediments de mesurament i avaluació de la remor i les vibracions.

A l'exposició de motius de lesmentada Llei 37/2003, del soroll s'estableix que "pel que fa a la competència per a la producció normativa, sens perjudici de la competència de les comunitats autònomes per a desenvolupar la legislació bàsica estatal en matèria de medi ambient, s'esmenta la competència dels ajuntaments per aprovar ordenances sobre soroll i per adaptar les existents i el planejament urbanístic a les previsions de la Llei". Així mateix, en la dita exposició de motius, s'afegeix que "la tipificació d'infraccions i sancions s'escomet, sota la preceptiva reserva de llei, sens perjudici de les competències que gaudeixen tant les comunitats autònomes com els propis ajuntaments per establir infraccions administratives addicionals", i afegeix que "l'atribució de la potestat sancionadora recau, com a principi general, preferentment sobre les autoritats locals, més pròximes al fenomen de contaminació acústica generat".

Dins el mateix articulat de la Llei 37/2003, del soroll, hi ha diverses referències relatives a la competència municipal en aquesta matèria. D'aquesta manera, l'art. 6 disposa que "correspon als ajuntaments aprovar ordenances en relació amb les matèries objecte d'aquesta Llei. Així mateix, els ajuntaments han d'adaptar les ordenances existents i el planejament urbanístic a les disposicions d'aquesta Llei i de les seues normes de desenvolupament". En el capítol IV, dedicat a la inspecció i el règim sancionador regulat per la Llei del soroll, l'art. 28, que estableix les infraccions, assenyalava al punt 1 que "Sens perjudici de les infraccions que puguin establir les comunitats autònomes i els ajuntaments, les infraccions administratives relacionades amb la contaminació acústica es classifiquen en molt greus, greus i lleus"; a l'art. 29, relatiu a les sancions, l'apartat 2 disposa que "Les ordenances locals podran establir com a sancions per la comissió d'infraccions previstes per aquelles les següents...". Finalment, l'art. 30.1.a) de la Llei del soroll assenyalava que "la imposició de les sancions correspondrà amb caràcter general als ajuntaments".

Pel que fa a la normativa autonòmica, la Llei 1/2007, de 16 de març, contra la contaminació acústica de les Illes Balears, a l'art. 6, apartat 3, també recull clarament que "Correspon als ajuntaments: a) L'aprovació de les corresponents ordenances municipals de protecció contra la

contaminació acústica, que hauran d'adaptar-se a les disposicions d'aquesta Llei i a les seues normes de desenvolupament. b) El control, la inspecció i la vigilància, dins el terme municipal, de les activitats regulades en aquesta llei. c) La delimitació de les àrees acústiques en el seu àmbit municipal, d'acord amb la Llei 37/2003, de 17 de novembre, del soroll, aquesta llei i els seus desenvolupaments reglamentaris. d) L'elaboració i aprovació de mapes de soroll quan l'àmbit territorial d'aquest no afecti un altre terme municipal. e) L'elaboració i aprovació dels plans acústics d'acció municipal. f) La tramesa al consell insular competent dels mapes de soroll i dels plans d'acció elaborats pel municipi. g) L'establiment de mesures correctores per a la prevenció i correcció de la contaminació acústica, en l'àmbit de les seves competències. h) La declaració de les zones de protecció acústica especial i de les zones de situació acústica especial. i) L'exercici de la potestat sancionadora."

De tot l'anterior, cal concloure que la llei estatal del soroll habilita els ajuntaments per aprovar ordenances en matèria de contaminació acústica, i els reconeix la potestat sancionadora per a la tipificació d'infraccions i sancions en la matèria objecte de la referida llei, incloent-hi, com no podia ser d'una altra manera, els incompliments en qüestions de tipus acústic que es produeixin amb ocasió de la realització d'activitats subjectes a alguna figura d'intervenció administrativa.

En aquesta mateixa Llei autonòmica, l'article 29 tracta les "Zones de protecció acústica especial", que defineix com "zones de protecció acústica especial aquelles en què es produeixen uns elevats nivells sonors a causa de l'existència de nombroses activitats recreatives, espectacles o establiments públics, a l'activitat de les persones que els utilitzen, al soroll del trànsit, així com a qualsevol altra activitat de caràcter permanent que incideixi en la saturació del nivell sonor de la zona, tot i que cada activitat individualment considerada compleixi amb els nivells establerts en aquesta llei".

A més, a l'article 30, referint-se a la seua declaració, exposa que "Correspon a l'ajuntament, d'ofici o a petició del veïnat, i d'acord amb el que s'estableix a la Llei 27/2006, de 18 de juliol, la proposta de declaració de zona de protecció acústica especial, mitjançant l'aportació d'un informe tècnic previ el contingut mínim del qual s'establirà reglamentàriament."

Així mateix l'establiment de mesures a adoptar en una zona després de la seua declaració de zona de protecció acústica especial, estan determinades pels articles 25.4 de la Llei 37/2003, de 17 de novembre, del soroll, i 31 de la Llei 1/2007, de 16 de març, contra la contaminació acústica de les Illes Balears, habilitant aquesta legislació els ajuntaments per establir límits d'emissió a l'exterior més restrictius que els de caràcter general, exigint als titulars de les activitats mesures correctores complementàries (art. 31.d) de la Llei 1/2007, de 16 de març).

L'Ajuntament de Sant Antoni de Portmany, té atribuïda la potestat reglamentària en matèries de la seua competència, segons l'article 4.1.a) de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases de règim local, i és competència municipal el medi ambient urbà en virtut dels articles 25.2.b) i 26.1.d) de la referida Llei de bases, segons la redacció que en fa la Llei 27/2013, de 27 de desembre, de racionalització i sostenibilitat de l'Administració Local, una de les manifestacions de la qual és la protecció contra la contaminació acústica.

L'Ordenança municipal reguladora de la remor i les vibracions del municipi de Sant Antoni de Portmany va ser aprovada per acord plenari de 30 de maig de 2013 (BOIB núm. 89, de 25 de juny d'aquest mateix any), i atès que es fa necessària la seua adequació per a l'aplicació efectiva en ZPAE (Zones de Protecció Acústica Especial), ja que el redactat actual podria interpretar-se contradictori si es declaràs de manera efectiva alguna ZPAE, i tenint en compte que al municipi de Sant Antoni de Portmany poguessin trobar-se àrees en què els objectius aplicables de qualitat acústica s'estiguessin incomplint o poguessin fer-ho en un futur, atesa la intensa densitat d'activitats susceptibles d'emetre remors a l'exterior, cal preveure reglamentàriament la possibilitat d'adoptar mesures correctores en la línia del que s'ha exposat anteriorment, seguint els eixos establerts per la legislació a aquest efecte.

D'aquesta manera, es considera que resulta molt convenient la modificació d'aquesta Ordenança, a fi de donar compliment a la normativa comunitària, estatal i autonòmica sobre protecció contra la contaminació acústica i respondre als nous reptes que es produeixen en la realitat actual del municipi, per la qual cosa es proposa la modificació en el sentit següent:

- S'afegeix un punt a l'article 14, en concret el punt 12, que literalment diu:

"Les mesures correctores incloses en els plans que s'apliquen en una zona de protecció acústica especial són d'obligat compliment, prevalen sobre les condicions genèriques contingudes en qualsevol altra ordenança relacionada i el seu incompliment serà considerat com una infracció greu o molt greu (en cas de reiteració) d'aquesta ordenança".

- S'afegeix un punt a l'article 42, en concret el punt 9, que literalment diu:

"Els establiments d'aquest tipus situats en l'àmbit d'una Zona de Protecció Acústica Especial (ZPAE) hauran de disposar de doble porta amb molles de retorn i tancament hermètic, en posició tancada, o altres sistemes equivalents que garanteixin l'aïllament permanent de la façana en els moments d'entrada i sortida de públic. Tampoc no poden disposar de cap buit susceptible de ser obert, excepte els accessos i portes d'emergència, de manera que comptaran amb sistemes de ventilació forçada per a la renovació de l'aire. Per dur a terme els canvis necessaris, els establiments disposaran d'un termini màxim de 6 mesos, comptadors des de la declaració ferma de la ZPAE".

- Es modifica l'article 43, en concret el punt 5, afegint-hi un paràgraf, que queda redactat amb literalment com segueix:

“L'activitat es durà a terme amb les portes i les finestres tancades, els elements de ventilació adequats i les mesures amortidores necessàries per no superar els valors límit establerts. Així mateix, disposarà de doble porta amb molles de retorn i tancament hermètic, en posició tancada, o d'altres sistemes equivalents que garanteixin l'aïllament permanent de la façana en els moments d'entrada i sortida de públic.

Els establiments d'aquest tipus situats en l'àmbit d'una Zona de Protecció Acústica Especial (ZPAE) tampoc podran disposar de cap buit susceptible de ser obert, excepte els accessos i portes d'emergència, de manera que comptaran amb sistemes de ventilació forçada per a la renovació de l'aire. Per dur a terme els canvis necessaris, els establiments disposaran d'un termini màxim de 6 mesos, comptadors des de la declaració ferma de la ZPAE”.

- Es modifica l'article 56, pel que fa a les infraccions greus, afegint-hi els dos apartats següents:

“Qualsevol infracció tipificada com a lleu quan es produeixi en l'àmbit d'una Zona de Protecció Acústica (ZPAE).
L'incompliment de les condicions establertes en el pla de zona d'una Zona de Protecció Acústica Especial”.

- Es modifica l'article 56, pel que fa a les infraccions molt greus, afegint-hi els dos apartats següents:

"Qualsevol infracció tipificada com a greu quan es produeixi en l'àmbit d'una Zona de Protecció Acústica Especial (ZPAE).
L'incompliment reiterat de les condicions establertes en el pla de zona d'una Zona de Protecció Acústica Especial (ZPAE)".».

Contra aquest acord, s'hi pot interposar el recurs contenciós administratiu davant la Sala Contenciosa Administrativa del Tribunal Superior de Justícia de les Illes Balears, amb seu a Palma, en el termini de dos mesos comptadors a partir de l'endemà de la publicació d'aquest anunci, de conformitat amb l'article 46 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, de la jurisdicció contenciosa administrativa.

Tot això sense perjudici que es pugui exercir qualsevol altre recurs que s'estimi pertinent.

Sant Antoni de Portmany, 16 de març de 2018

L'Alcalde
José Tur Torres

